

Súd: Okresný súd Komárno
Spisová značka: 13C/636/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4412222180
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 03. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr Dagmar Aradská
ECLI: ECLI:SK:OSKN:2014:4412222180.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Komárno sudkyňou JUDr. Dagmar Aradskou v právnej veci žalobcu: POHOTOVOŠŤ, s.r.o. so sídlom Pribinova 25, Bratislava, IČO: 35 807 598, v konaní zastúpený Fridrich Paľko, s.r.o. so sídlom Grösslingova 4, Bratislava proti žalovanej: Slovenská republika, v mene ktorej koná Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, Župné námestie 13, Bratislava, o náhradu škody a nemajetkovej ujmy

rozhodol:

Súd návrh na náhradu majetkovej škody a náhradu nemajetkovej ujmy **z a m i e t a .**

Žalovanej sa náhrada trov konania **n e p r i z n á v a .**

o d ô v o d n e n i e :

Žalobca sa návrhmi doručenými Okresnému súdu Nové Zámky dňa 27.9.2012 domáhal vydania medzitýmneho rozsudku, ktorým by súd určil, že žalovaná je zodpovedná za škodu vzniknutú žalobcovi nesprávnym úradným postupom Okresného súdu Nové Zámky ako exekučného súdu z dôvodu, že tento nerozhodol v zákonom určenej lehote o návrhoch oprávneného na zmenu exekútora v exekučných konaniach vedených pre pohľadávky žalobcu, ktoré vznikli neplnením záväzku vyplývajúceho zo Zmluvy o úvere č. 4191169 dlžníkom - povinným C. L., zo Zmluvy o úvere č. 4300001 dlžníkom - povinným D. U., zo Zmluvy o úvere č. 4190567 dlžníkom - povinným B. W.. Žalobca si uplatnil aj nárok na náhradu škody vo výške po 175,- eur v každej z uvedených vecí a na nemajetkovú ujmu vo výške 497,88 eur, resp. 331,92 eur, resp. 331,92 eur ako aj náhradu trov konania. Žalobca svoje návrhy odôvodnil tvrdením, že ako oprávnený subjekt navrhol zvolenému exekútorovi vykonať exekúcie na vymoženie pohľadávok, ktorá mu vznikli voči označeným dlžníkom z uvedených Zmlúv o úvere. Súdny exekútor prideliť každej z uvedených exekučných vecí číslo, a to v prípade povinného C. L. č. EX XXX/XXXX, v prípade povinného D. U. č. EX XXXXX/XXXX, v prípade povinného B. W. č. EX XXXXX/XXXX. Spísané návrhy na vykonanie exekúcie spolu so žiadosťami o vydanie poverenia a exekučným titulom doručil súdny exekútor Okresnému súdu Nové Zámky ako miestne a vecne príslušnému exekučnému súdu, ktorý poveril súdneho exekútora vykonaním exekúcie. Žalobca pre obavy o osud pohľadávok vymáhaných povereným súdnym exekútorom, doručil exekučnému súdu v uvedených exekučných veciach návrhy na zmenu exekútora, a to 5/20/2009 v prípade povinného C. L., 11/18/2010 v prípade povinného D. U. a povinného B. W.. Podľa žalobných návrhov exekučný súd nerozhodol o návrhoch žalobcu ako oprávneného v zákonom určenom čase, teda do 30 dní od doručenia návrhu na zmenu exekútora, pričom k návrhom na zmenu mal žalobca ako oprávnený pripojiť aj rovnopisy exekučného titulu. Podľa tvrdení žalobcu v návrhoch, tento sa o dovŕšení priebehu skutkového deja, ktorý vyústil do porušenia jeho práv a spôsobenej škody, dozvedel po doručení uznesení exekučného súdu o zmene exekútora z 15.2.2010 v prípade povinného C. L., resp. 23.5.2011 v prípade povinného D. U. a povinného B. W.. Tvrdeným nesprávnym postupom exekučného súdu, ktorý mal byť v rozpore s § 44 ods. 7 Exekučného poriadku (EP) účinného od 1.9.2005, resp. od 1.12.2006 v rozpore s § 44 ods. 8 EP mala vzniknúť

žalobcovi majetková škoda, ktorú paušálne v každej z uvedených vecí žalobca vyčíslil sumou 175,- eur s tým, že táto pozostáva z paušálnych nárokov špecifikovaných v návrhu. Taktiež mu v každej z uvedených vecí mala vzniknúť aj nemajetková ujmu, ktorú žalobca vyčíslil zo základu 663,88 eur na rok, a to jednotlivo sumou vo výške 497,88 eur, resp. 331,92 eur, resp. 331,92 eur, keď márnym plynutím času mali byť reálne ohrozené legitímne očakávania žalobcu, že správnym postupom dôjde k zmene súdneho exekútora, čo bude viesť k efektívnemu a účinnému vymoženiu jeho pohľadávok. Nesprávnym úradným postupom exekučný súd, podľa tvrdení žalobcu, vystavil oprávnené záujmy žalobcu k riziku zániku povinného, k riziku zmarenia účelu konania pre stratu kontaktu s povinným a riziku insolvenencie povinného. Uvedeným postupom exekučného súdu došlo k vnútorným zásahom do spoločnosti, ovplyvňovaniu podnikateľského plánovania a rozhodovania, porušeniu jeho práv, k strate legitímnych očakávaní, strate dôvery v právo a spravodlivé riešenie vecí a k vyvolaniu rizík ohrozujúcich konečné vymoženie pohľadávky. Žalobca súčasne vzniesol námietku zaujatosti sudcov miestne a vecne príslušného Okresného súdu Nové Zámky.

Krajský súd v Nitre uzneseniami č.k. 11NcC/203/2012-9 z 18.10.2012, č.k. 7NcC/335/2012-9 z 19.10.2012 a č.k. 26NcC/369/2012-9 z 19.10.2012 rozhodol, že sudcovia Okresného súdu Nové Zámky sú vylúčení z prejednávania a rozhodovania vecí a tieto prikázal na prejednanie a rozhodnutie Okresnému súdu Komárno, ktorému uvedené veci napadli dňa 16.11.2012 pod sp. zn. 13C/636/2012 (súvisí s pohľadávkou dlžníka C.. L.), dňa 5.12.2012 pod sp.zn. 13C/733/2012 (súvisí s pohľadávkou dlžníka D.. U.) a dňa 14.12.2012 pod sp.zn. 13C/828/2012 (súvisí s pohľadávkou dlžníka B.. W.).

Súd v každej z uvedených vecí vyzval žalobcu v súlade s § 43 ods. 1 O.s.p. na doplnenie jeho podaní. Žalobca podaniami z 22.1.2013, resp. 1.2.2013, resp. 22.2.2013 súdu oznámil, že nedisponuje rovnopisom návrhu na predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody, keď originál návrhu na predbežné prerokovanie podal osobne do podateľne žalovaného, ktorý potvrdil prijatie návrhu spolu s prijatím iných návrhov, označením ich súpisu prezenčnou pečiatkou. Žalobca vo všetkých z uvedených vecí navrhol súdu, aby v konaní vykonal dôkaz oboznámením sa s príslušným spisom žalovaného, keďže on disponuje len jednotnou a nedeliteľnou databázou návrhov v elektronickej forme, a preto môže poskytnúť len uvedenú databázu obsahujúcu 43 597 návrhov. Tvrdil, že v danom štádiu konania neexistuje námietka žalovaného, že v tomto štádiu konania návrh na predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody nebol podaný. Súčasne súdu oznámil, že Okresnému súdu Nové Zámky predložil prílohu - potvrdenie Ministerstva spravodlivosti SR o prijatí žiadosti o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody a tieto zaslal konajúcemu súdu aj do iného konania (9C/162/2012). V ďalšom poukazoval na absenciu odôvodnenia uznesenia, ktorým bol vyzvaný na doplnenie podania.

Súd uznesením č.k. 13C/636/2012-28 z 2.1.2014 rozhodol o spojení vecí Okresného súdu Komárno vedených pod sp.zn. 13C/636/2012, sp.zn. 13C/733/2012 a sp.zn. 13C/828/2012 na spoločné konania, ktoré bude vedené pod sp.zn. 13C/636/2012.

Ministerstvo spravodlivosti SR dňa 24.1.2014 doručilo súdu vyjadrenie vo veci, v ktorom poukázalo na zmätočnosť podaní žalobcu, ktorý prenáša celú dôkaznú povinnosť na súd, napriek tomu, že dôkazné bremeno znáša žalobca sám. Ďalej uviedlo, že neoznačenie spisových značiek exekučných konaní, v ktorých malo dôjsť k nesprávnemu úradnému postupu zo strany exekučného súdu, bolo jedným z dôvodov, pre ktoré Ústavný súd SR odmietol sťažnosť žalobcu na porušenie jeho ústavných práv nečinnosťou exekučného súdu a príkladmo odkázalo na rozhodnutie sp. zn. II. ÚS 211/2012, sp. zn. IV. ÚS 366/2012, IV. ÚS 374/2012. V súvislosti s tým poukázalo na nejasný titul nároku na náhradu škody, ktorý si žalobca uplatňuje titulom nesprávneho úradného postupu pre prietahy a na druhej strane i z dôvodu nerozhodnutia v zákonom určenej lehote. Žalobcovi vytklo, že neuviedol kroky, ktoré podnikol na odstránenie neželaného stavu a poukázalo na to, že všeobecný súd v konaní o náhradu škody nie je oprávnený posudzovať prietahy v konaní súdu, keď túto právomoc má iba predseda súdu alebo Ústavný súd SR. Poukázalo na ustanovenia § 15 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. a § 16 ods. 4 citovaného zákona a v súvislosti s uvedenými ustanoveniami vytklo žalobcovi, že ide o predčasne uplatnený nárok na súde, keď od doručenia žiadostí o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody do podania žalobných návrhov neuplynulo 6 mesiacov. Ministerstvo spravodlivosti SR v ďalšom informovalo, že žalobca napriek výzve na doplnenie žiadosti o predbežné prerokovanie náhrady škody, mu neposkytol žiadnu súčinnosť na predbežné prerokovanie podaných žiadostí a tým zmaril akúkoľvek možnosť predbežne prerokovať nárok na náhradu škody. Preto nárok žalobcu nepovažuje za predbežne prerokovaný. K žalobcom tvrdenému nesprávnemu úradnému postupu uviedlo, že v

praxi je zaužívaný model, v zmysle ktorého exekučný súd po dôjdení žiadosti o zmenu súdneho exekútora predloží túto žiadosť pôvodnému súdnemu exekútorovi na vyjadrenie, na vyčíslenie jeho doterajších trov (keďže s rozhodnutím o zmene exekútora exekučný súd rozhodne súčasne aj o trovách doterajšieho exekučného konania tak, ako by došlo k zastaveniu exekúcie u pôvodného exekútora), na zaslanie príslušného exekútorského spisu za účelom realizácie povinností vyplývajúcich exekučnému súdu z ustanovení § 44 ods. 9 EP. Žalovaná pripustila, že v prípadoch, v ktorých pôvodný exekútor neposkytol exekučnému súdu plnú súčinnosť, mohol exekučný súd rozhodnúť o návrhoch na zmenu exekútora po uplynutí zákonom určenej lehoty, avšak žalobca si nepodaním sťažnosti predsedovi príslušného súdu nepočínal tak, aby nedošlo ku škode na jeho majetku. V súvislosti s posúdením, či došlo alebo nedošlo k porušeniu práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov Ministerstvo spravodlivosti SR poukázalo na rozhodnutie Ústavného súdu SR sp.zn. I. ÚS 16/02 so záverom, že samotné nedodržanie zákonom stanovenej lehoty neznamená automaticky prieťahy v konaní. Vzhľadom na povahu rozhodnutia o zmene súdneho exekútora a s tým spojené úkony, nie je možné považovať nerozhodnutie o návrhu na zmenu súdneho exekútora v zákonom určenej lehote za zbytočné prieťahy, teda za nesprávny úradný postup. Navyše, pôvodný súdny exekútor vykonáva úkony exekučného konania až do času rozhodnutia súdu o zmene súdneho exekútora. Preto nemohlo dôjsť k vzniku žiadnej materiálnej škody žalobcu. Taktiež uviedlo, že záver o existencii prieťahov môže konštatovať len predseda súdu alebo Ústavný súd SR. Poukázalo na to, že žalobca nepreukázal vznik škody vo vyčíslenej paušálnej výške po 175,- € a nepreukázal ani vznik nemajetkovej ujmy ako ani to, že by sa mala poskytovať jej náhrada v peniazoch. Poukázalo na rozsudok Najvyššieho súdu ČR sp.zn. 30Cdo 675/2011, podľa ktorého odškodnenie právnickej osoby za nemajetkovú ujmu spôsobenú prípadnými prieťahmi v konaní nie je možné vzťahovať na fyzické osoby, ktoré sa na činnosti právnickej osoby nejakým spôsobom zúčastňujú, lebo im nevzniká ujma priamo. Ministerstvo naostatok akcentovalo potrebu zohľadnenia ustanovenia § 3 ods. 1 OZ ako aj ustanovenia § 17 ods. 2, 3 zákona č. 514/2003 Z.z. pri formovaní záveru o potrebe priznania náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch a upriamilo pozornosť na list Európskej komisie, Generálneho riaditeľstva pre spravodlivosť pod č. JUST/A3/RM/kb D(2010)] 1360, v ktorom Európska komisia poukázala na to, že v súvislosti s podnikateľskými praktikami žalobcu dostala sťažnosti od slovenských spotrebiteľov, resp. od slovenského združenia na ochranu spotrebiteľov, pričom útvary Komisie sa o týchto praktikách dozvedeli aj prostredníctvom návrhu na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Krajský súd v Prešove (vec C-76/10). Práve podnikateľská činnosť žalobcu podnietila zvýšenú potrebu ochrany práv spotrebiteľa na všetkých úrovniach štátnej moci, keď žalobca je vnímaný ako spoločnosť využívajúca neprijateľné podmienky, zneužívajúc slabé právne vedomie nízkoprijemných osôb. Preto konanie žalobcu považuje za rozporné s dobrými mravmi. V danom prípade nemožno ani tvrdiť, že žalobcovi vznikla škoda postupom okresného súdu, ako následok priameho pôsobenia príčiny. S poukazom na uvedené Ministerstvo spravodlivosti SR navrhlo návrh žalobcu zamietnuť a uplatnilo si náhradu trov konania.

Súd v súlade s § 101 ods. 2 O.s.p. pojednával v neprítomnosti riadne predvolaného právneho zástupcu žalobcu, ktorý svoju neprítomnosť na pojednávaní žiadal ospravedlniť mailovou správou odoslanou súdu po skončení úradných hodín súdu (o 17.40 hod.) deň pred pojednávaním, pričom súčasne požiadal o odročenie pojednávania z dôvodu kolízie pojednávania s pojednávaním vedeným pred Okresným súdom Nové Zámky. Keďže advokátske spoločenstvo zastupujúce žalobcu má dvoch členov a aj šiestich koncipientov, aj s poukazom na názor zaujatý či už v uznesení Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5Cdo 77/2002, ale aj v náleze Ústavného súdu SR z 13.1.1999 sp. zn. I.ÚS 68/1998, podľa ktorých „sama kolízia pojednávania toho istého zástupcu účastníka na rozdielnych súdoch, o ktorej advokát vedel v dostatočnom časovom predstihu, nie je, bez ďalšieho, akceptovateľným predpokladom uznania existencie dôležitého dôvodu na odročenie vytýčeného pojednávania v zmysle § 101 ods. 2 O.s.p.“, súd nemal preukázaný žiadny vážny dôvod na odročenie pojednávania, najmä keď žalobca v plnomocenstve z 13.9.2012 súhlasil, aby si splnomocnená spoločnosť stanovila za seba zástupcu. Predvolanie na pojednávanie bolo právnomu zástupcovi žalobcu doručené už 17.1.2014. Z činnosti súdu je taktiež známe, že v obdobných veciach totožného žalobcu sa za právneho zástupcu žalobcu na základe plných mocí zúčastnil pojednávani či už jeho advokátsky koncipient alebo substitút. Súd pojednával aj v neprítomnosti žalovanej, ktorá svoju neprítomnosť na pojednávaní žiadala ospravedlniť s tým, že nežiadala o odročenie pojednávania.

Súd vykonal vo veci dokazovanie oboznámením sa so sprievodným listom žalobcu k žiadosťiam o predbežné prerokovanie žiadosťí o nároku na náhradu škody z 30.5.2012, ktorý bol doručený Ministerstvu spravodlivosti SR toho istého dňa, najmä č. 1047, 5879 a 5869, ako aj listinnými dôkazmi

tvoriacimi obsah spisu a obsahom pripojených exekučných spisov Okresného súdu Nové Zámky sp. zn. 9Er/529/2005, sp. zn. 9Er/555/2003 a sp. zn. 9Er/51/2004.

Súd na danú vec aplikoval ustanovenia zákona č. 514/2003 Z.z., a to najmä § 3 ods. 1 písm. d/, § 3 ods. 2, § 4 ods. 1 písm. a/ 1, § 9 ods. 1, 2, § 15 ods. 1, § 16 ods. 1, § 17 ods. 1, 2, 5, ako aj § 44 ods. 1, 2, 8, 9 zákona č. 233/1995 Zb. (ďalej len EP), § 46 ods. 1, 2 EP, § 47 EP, § 60 písm. d/ EP, § 200 EP, § 238 ods. 1, 2 EP, § 240 ods. 1 EP.

Zo skutkových tvrdení žalobcu vyplýva, že predmetom konania je nárok na náhradu škody a nemajetkovej ujmy podľa zákona č. 514/2003 Z.z. za nesprávny úradný postup Okresného súdu Nové Zámky ako exekučného súdu. Žalobca za nesprávny úradný postup považuje skutočnosť, že exekučný súd mal rozhodnúť o návrhoch žalobcu ako oprávneného na zmenu súdneho exekútora až po uplynutí zákonnej lehoty 30 dní od doručenia návrhu, a to v prípade povinného C.. L. až dňa 15.2.2010, pričom návrh bol spísaný 5/20/2009; v prípade povinného D.. U. a B.. W. až dňa 23.5.2011, pričom návrhy boli spísané 11/18/2010.

Z pripojeného exekučného spisu Okresného súdu Nové Zámky sp. zn. 9Er/529/2005 vyplýva, že dňa 20.5.2005 súdny exekútor Mgr. K. Baňarová doručila Okresnému súdu Nové Zámky žiadosť o udelenie poverenia spolu s návrhom na vykonanie exekúcie doručeným jej dňa 3.5.2005, notárskou zápisnicou ako exekučným titulom a zmluvou o úvere. Okresný súd Nové Zámky ako exekučný súd dňa 3.6.2005 vydal poverenie sp. zn. 9Er 529/05-10, číslo exekútorského spisu: EX XXX/XX, ktorým poveril súdneho exekútora Mgr. K. Baňarovú vykonaním exekúcie na základe exekučného titulu označeného v návrhu, pričom oprávneným je žalobca a povinným je C.. L.. Žalobca dňa 25.5.2009 doručil exekučnému súdu návrh na zmenu exekútora vo veci EX XXX/XXXX, pričom navrhol vykonaním exekúcie poveriť Exekútorský úrad JUDr. Rudolfa Krutého. K uvedenému návrhu nepripojil rovnopis exekučného titulu, ako to žalobca tvrdí v návrhu. Prípisom z 27.1.2010 exekučný súd vyzval súdneho exekútora Mgr. K. Baňarovú, aby sa v lehote 10 dní vyjadrila, či súhlasí so zmenou. Súdny exekútor Mgr. K. Baňarová dňa 12.2.2010 doručila exekučnému súdu súhlasné stanovisko k návrhu na zmenu exekútora, pričom si súčasne vyčíslila trovy exekúcie za vypracovanie žiadosti o udelenie poverenia, za vypracovanie Upovedomenia o začatí exekúcie, za vypracovanie Upovedomenia o spôsobe vykonania exekúcie, za vypracovanie príkazu na začatie exekúcie a za Exekučný príkaz - zrážkami zo mzdy ako aj za žiadosti o poskytnutie súčinnosti. Exekučný súd uznesením z 15.2.2010 návrhu oprávneného o zmenu exekútora vyhovel s poukazom na § 238 ods. 1, 2 EP podľa § 44 ods. 6 EP v znení účinnom do 31.8.2005. Uvedené uznesenie nadobudlo právoplatnosť 13.3.2010. Okresný súd Nové Zámky dňa 15.3.2010 vydal poverenie pre súdneho exekútora JUDr. R. Krutého, ktoré mu bolo doručené 18.3.2010. Podľa oznámenia súdneho exekútora JUDr. R. Krutého, ktoré bolo súdu doručené 5.2.2014, od povinného C.. L. nebola vymožená žiadna suma a v súčasnej dobe prebieha zisťovanie majetku povinného. Uvedený súdny exekútor pridelil exekučnej veci povinného J. Kamenického sp. zn. EX XXXXX/XX.

Z pripojeného exekučného spisu Okresného súdu Nové Zámky sp. zn. 9Er/555/2003 vyplýva, že dňa 19.11.2003 súdny exekútor Dr. Ľubomír Pekár doručil Okresnému súdu Nové Zámky žiadosť o udelenie poverenia spolu s návrhom na vykonanie exekúcie doručeným mu dňa 13.11.2003, notárskou zápisnicou ako exekučným titulom a zmluvou o úvere. Okresný súd Nové Zámky ako exekučný súd dňa 12.12.2003 vydal poverenie sp. zn. 9Er 555/2003-11, číslo exekútorského spisu: EX XXXX/XX, ktorým poveril súdneho exekútora Dr. Ľ. Pekára vykonaním exekúcie na základe exekučného titulu označeného v návrhu, pričom oprávneným je žalobca a povinným je D.. U.. Žalobca dňa 22.11.2010 doručil exekučnému súdu návrh na zmenu exekútora vo veci EX XXXXXXXX, pričom navrhol vykonaním exekúcie poveriť Exekútorský úrad JUDr. Rudolfa Krutého. K uvedenému návrhu nepripojil rovnopis exekučného titulu, ako to žalobca tvrdí v návrhu. Prípisom z 21.12.2010 exekučný súd vyzval súdneho exekútora Dr. Ľ. Pekára, aby sa v lehote 10 dní vyjadril k návrhu na zmenu, a aby súčasne zaslal exekučný spis EX XXXX/XX. Súdny exekútor Dr. Ľ. Pekár dňa 19.4.2011 doručil exekučnému súdu súhlasné stanovisko k návrhu na zmenu exekútora, pričom si súčasne vyčíslil trovy exekúcie za získanie poverenia, za každé zisťovanie platiteľa mzdy povinného a zisťovanie majetku povinného, doručovanie žiadosti o udelenie poverenia, doručovanie upovedomenia o začatí exekúcie, žiadostí o súčinnosť, výzvy k úhrade pohľadávky a jej príslušenstva. Exekučný súd uznesením z 23.5.2011 návrhu oprávneného o zmenu exekútora vyhovel s poukazom na § 238 ods. 1, 2 EP podľa § 44 ods. 6 EP v znení účinnom do 31.8.2005. Uvedené uznesenie nadobudlo právoplatnosť 9.9.2011. Okresný súd Nové Zámky dňa

19.9.2011 vydal poverenie pre súdneho exekútora JUDr. R. Krutého, ktoré mu bolo doručené spolu s exekučným spisom 27.9.2011.

Podľa oznámenia súdneho exekútora JUDr. R. Krutého, ktoré bolo súdu doručené 5.2.2014, od povinného D.. U. nebola vymožená žiadna suma a v súčasnej dobe prebieha zisťovanie majetku povinného. Uvedený súdny exekútor prideliť exekučnej veci povinného D.. U. sp. zn. EX XXXXX/XX.

Z pripojeného exekučného spisu Okresného súdu Nové Zámky sp. zn. 9Er/51/2004 vyplýva, že dňa 13.2.2004 súdny exekútor Dr. Ľubomír Pekár doručil Okresnému súdu Nové Zámky žiadosť o udelenie poverenia spolu s návrhom na vykonanie exekúcie doručeným mu dňa 10.2.2004, notárskou zápisnicou ako exekučným titulom a zmluvou o úvere. Okresný súd Nové Zámky ako exekučný súd uznesením z 26.2.2004 žiadosť o udelenie poverenia zamietol z dôvodu, že pri spisovaní notárskej zápisnice ako exekučného titulu zastupoval povinného advokátsky koncipient splnomocnenca Mgr. Kušníra, ktorý aj v mene povinného uznal záväzok z poskytnutého úveru. Na základe odvolania oprávneného Krajský súd v Nitre uznesením č.k. 9CoE 73/04-17 z 30.6.2004 napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Okresný súd Nové Zámky dňa 30.7.2004 vydal poverenie sp. zn. 9Er 51/04-21, číslo exekútorského spisu: EX XXX/XX, ktorým poveril súdneho exekútora Dr. Ľubomíra Pekára vykonaním exekúcie na základe exekučného titulu označeného v návrhu, pričom oprávneným je žalobca a povinným je B.. W.. Žalobca dňa 22.11.2010 doručil exekučnému súdu návrh na zmenu exekútora vo veci EX XXXXXXX, pričom navrhol vykonaním exekúcie poveriť Exekútorový úrad JUDr. Rudolfa Krutého. K uvedenému návrhu nepriložil rovnopis exekučného titulu, ako to žalobca tvrdí v návrhu. Prípisom z 21.2.2011 exekučný súd vyzval súdneho exekútora Dr. Ľubomíra Pekára, aby sa v lehote 10 dní vyjadril k návrhu na zmenu exekútora a zároveň zaslal exekučný spis. Súdny exekútor Dr. Ľubomír Pekár dňa 26.4.2011 doručil exekučnému súdu súhlasné stanovisko k návrhu na zmenu exekútora, pričom si súčasne vyčíslil trovy exekúcie za vypracovanie žiadosti o udelenie poverenia, za vypracovanie Upovedomenia o začatí exekúcie, za žiadosť o súčinnosť, za prípravu podkladov na súpis hn. vecí a výkon súpisu hn. vecí, za upovedomenie o vykonaní súpisu hnutelných vecí, za príkaz na začatie exekúcie, exekučný príkaz, žiadosti o súčinnosť. Exekučný súd uznesením z 23.5.2011 návrhu oprávneného o zmenu exekútora vyhovel s poukazom na § 238 ods. 1, 2 EP podľa § 44 ods. 6 EP v znení účinnom do 31.8.2005. Uvedené uznesenie nadobudlo právoplatnosť 17.8.2011.

Podľa oznámenia súdneho exekútora JUDr. R. Krutého, ktoré bolo súdu doručené 5.2.2014, od povinného B.. W. bola ešte pôvodným exekútorom vymožená suma 16,60 eur. V súčasnej dobe prebieha zisťovanie majetku povinného. Uvedený súdny exekútor prideliť exekučnej veci povinného B.. W. sp. zn. EX XXXXX/XX.

Podľa názoru súdu návrhy žalobcu v danej veci zodpovedajú ustanoveniu § 79 ods. 1 O.s.p., keď žalobca uviedol čoho sa domáha, voči komu a z akého dôvodu. Preto nič nebránilo vecnému prejednaniu týchto návrhov. Z dôvodu, že do rozhodnutia súdu vo veci uplynula šesťmesačná lehota od prijatia žiadostí žalobcu o predbežné prerokovanie (30.5.2012), súd návrhy žalobcu na náhradu škody a nemajetkovej ujmy nepovažoval za predčasné.

Zákon č. 514/2003 Z.z. v § 9 ods. 1 v znení účinnom do 31.12.2012 výslovne uvádza ako príklad nesprávneho úradného postupu aj porušenie povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom určenej lehote.

Predpokladom vzniku zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú orgánmi verejnej moci nesprávnym úradným postupom je popri nesprávnom úradnom postupe aj vznik škody, a príčinná súvislosť medzi nimi. Uvedené podmienky zodpovednosti musia byť splnené kumulatívne.

Žalobca si v danom prípade v každej zo spojených vecí uplatnil nárok na náhradu majetkovej škody vo výške po 175,- eur, ktorá má pozostávať z účelne vynaložených nákladov žalobcu v súvislosti s jeho činnosťou vo veci správy a udržateľnosti pohľadávky v období, ktoré zbytočne uplynulo medzi doručením návrhu na zmenu súdneho exekútora a rozhodnutím o ňom. Žalobca mal vynaložiť titulom správy pohľadávky prostredníctvom pracovných výkonov zamestnancov pomocou informačného systému sumu 70,- eur, titulom nákladov na udržiavanie a správu informačného systému sumu 40,- eur ako aj titulom administrácie listín a komunikácie s pôvodným súdnym exekútorom sumu 50,- eur a na administratívne spracovanie urgencií exekučného súdu, na publikačné výdaje spojené s vyhotovením

urgencií exekučného súdu, na poštovné a telekomunikačné výdaje spojené s urgovaním a kontrolou stavu konania na exekučnom súde sumu 15,- eur. Žalobca v konaní až do vyhlásenia dokazovania za skončené nepreukázal vznik žiadnej skutočnej škody, keď nepreukázal zmenšenie svojho majetku po 175,- eur v súvislosti s tvrdeným nesprávnym úradným postupom exekučného súdu v žalobcom označených exekučných veciach v dôsledku tvrdeného nerozhodnutia o návrhu na zmenu exekútora v zákonom určenom čase v každej z uvedených exekučných vecí.

Podľa § 17 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. sa uhrádza len skutočná škoda. Skutočnou škodou sa aj v zmysle § 442 ods. 1 OZ rozumie ujma spočívajúca v zmenšení majetkového stavu poškodeného reprezentujúca majetkové hodnoty, ktoré je nutné vynaložiť, aby došlo k uvedeniu veci do predošlého stavu. Napriek tvrdeniu o rôznej dĺžke nečinnosti exekučného súdu pri rozhodovaní o návrhu na zmenu súdneho exekútora, žalobca si v každej zo spojených vecí uplatnil rovnakú náhradu majetkovej škody po 175,- eur, bez toho, aby špecifikoval koľko zamestnancov pomocou informačného systému spravovalo pohľadávky jeho dlžníkov, aký počet pohľadávok spravoval pomocou informačného systému, kto mu spravoval a udržiaval informačný systém a za akú odmenu. Žalobcom tvrdená majetková škoda po 175,- eur nebola nijako preukázaná.

Z vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že Okresnému súdu Nové Zámky boli dňa 25.5.2009 v exekučnej veci sp. zn. 9Er/529/2005, dňa 22.11.2010 v exekučných veciach sp. zn. 9Er/555/2003 a sp. zn. 9Er/51/2004, doručené návrhy žalobcu, v procesnom postavení oprávneného, na zmenu súdneho exekútora v zmysle § 44 ods. 8 EP. Všetky uvedené exekučné konania sa začali doručením návrhu na vykonanie exekúcie pôvodnému súdnemu exekútorovi ešte pred 1.9.2005 (§ 36 ods. 1, 2 EP). Preto s poukazom na § 238 ods. 1, 2 EP s účinnosťou od 1.9.2005, konania začaté pred 1. septembrom 2005 sa dokončia podľa práva platného do 31. augusta 2005. Podľa § 44 ods. 6 EP v znení účinnom do 31.8.2005 Ak oprávnený požiada súd o zmenu exekútora a súd po vyjadrení exekútora žiadosti oprávneného vyhovie, vykonaním exekúcie poverí súd exekútora, ktorého navrhne oprávnený, a vec mu písomne postúpi. Účinky pôvodného návrhu oprávneného na vykonanie exekúcie zostávajú zachované. Odmena pôvodného exekútora sa však vypočíta tak, ako keby došlo k zastaveniu exekúcie. Teda uvedená právna úprava obsiahnutá v § 44 ods. 6 EP v znení účinnom do 31.8.2005 neurčovala lehotu, v ktorej je exekučný súd povinný rozhodnúť o návrhu oprávneného na zmenu súdneho exekútora. K určeniu lehoty na rozhodnutie súdu o zmene súdneho exekútora (30 dní od doručenia návrhu oprávneného na zmenu exekútora) došlo až s účinnosťou od 1.9.2005, pričom táto zmenená úprava nedopadá na konania začaté pred 1.9.2005. Tieto konania sa s poukazom na § 238 ods. 1, 2 EP dokončia podľa práva platného do 31.8.2005. Úprava obsiahnutá v § 44 ods. 8 EP v znení účinnom od 1.12.2006 sa nevzťahuje na konania začaté pred 1.12.2006, ako to vyplýva z § 240 ods. 1, 2 EP.

Žalobca v konaní žiadnym spôsobom nepreukázal zmenšenie svojho majetku. Určenie výšky požadovanej náhrady škody v návrhu nie je dôkazom o vzniknutej škode. Žalobca ani v jednej z uvedených exekučných vecí nepreukázal existenciu žiadnej svojej urgencie exekučného súdu. Pôvodní exekútori, po vydaní poverení exekučným súdom, vykonávaním exekúcií nevymohli pohľadávky žalobcu voči jeho dlžníkom ako povinným, a to C.. L. a D.. U. a tieto aj voči povinnému B.. W. nevymohol ani nový - zmenený exekútor, keďže v uvedených exekučných veciach zatiaľ súdny exekútor JUDr. R. Krutý nevrátil poverenia. Z oznámenia súdneho exekútora JUDr. R. Krutého vyplýva, že v exekučnej veci sp. zn. 9Er/51/2004 súdny exekútor Dr. L. Pekár vymohol od povinného B.. W. časť pohľadávky vo výške 16,60 €. Keďže s poukazom na § 238 ods. 1, 2 EP právna úprava obsiahnutá v § 44 ods. 6 EP v znení účinnom do 31.8.2005 neurčovala lehotu, v ktorej je exekučný súd povinný rozhodnúť o návrhu oprávneného na zmenu súdneho exekútora, čas ktorý uplynul do rozhodnutia exekučného súdu o návrhoch na zmenu súdneho exekútora nemohol v danom prípade nielenže vyvolať stav právnej neistoty žalobcu, ale nemohol byť v danom prípade ani príčinou vzniku žalobcom tvrdenej paušálnej škody vo výške po 175,- eur v každej z uvedených exekučných vecí. V súvislosti s uvedeným nemožno prehliadnuť, že prípadný nesprávny procesný postup exekučného súdu môže mať za následok vznik zodpovednosti štátu podľa zákona č. 514/2003 Z.z. len vo vzťahu k takému zmenšeniu majetku oprávneného z exekučného konania, ktoré by bolo priamo a nesprostredkovane spôsobené práve týmto postupom. V exekučnej veci sp. zn. 9Er/529/2005 súd rozhodol o zmene exekútora uznesením zo 15.2.2010, ktoré nadobudlo právoplatnosť 13.3.2010. V exekučnej veci sp. zn. 9Er/555/2003 súd rozhodol o zmene exekútora uznesením z 23.5.2011, ktoré nadobudlo právoplatnosť z dôvodu na strane povinného dňa 9.9.2011. V exekučnej veci sp. zn. 9Er/51/2004 súd rozhodol o zmene

exekútora uznesením z 23.5.2011, ktoré nadobudlo právoplatnosť z dôvodu na strane povinného dňa 17.8.2011. Žalobca nepochybne mal náklady na zamestnancov spravujúcich pohľadávku žalobcu voči jeho dlžníkom aj počas doby, ktorá uplynula od rozhodnutia exekučného súdu o zmene exekútora do doby nadobudnutia právoplatnosti týchto rozhodnutí. Tieto náklady mal aj do doručenia návrhu na zmenu exekútora a bude ich mať až do uhradenia pohľadávky povinným dlžníkom, resp. do jej odpísania. Obdobne mal žalobca aj počas doručovania uvedených uznesení dotknutým účastníkom exekučných konaní náklady na udržiavanie a správu informačného systému, pričom takéto náklady mal aj v období od spísania návrhu na vykonanie exekúcie až do doručenia návrhu na zmenu súdneho exekútora exekučnému súdu. Uvedené náklady žalobca bude mať až do uhradenia pohľadávok povinnými dlžníkmi, resp. do ich odpísania. Navyše, pôvodní exekútori mali zo zákona povinnosť vykonávať začatú exekúciu až do doručenia rozhodnutia exekučného súdu o zmene súdneho exekútora.

Z vyššie uvedeného vyplýva, že žalobca v konaní nepreukázal ani vznik skutočnej škody zmenšením svojho majetku o tvrdených, ale nepreukázaných 175,- eur v každej zo spojených vecí a nepreukázal ani existenciu príčinnej súvislosti medzi tvrdeným, no nepreukázaným, nesprávnym úradným postupom exekučného súdu a prípadným zmenšením jeho majetku. Keďže podmienky vzniku zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom sú určené kumulatívne, nesplnenie čo i len jednej z nich vylučuje zodpovednosť štátu podľa zákona č. 514/2003 Z.z.. Vzhľadom na uvedené súd návrh žalobcu v časti náhrady materiálnej škody zamietol.

Prípadný nesprávny úradný postup exekučného súdu bez ďalšieho nemá za následok vznik práva na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch v zmysle § 17 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z.z. Žalobca svoj nárok na náhradu nemajetkovej ujmy odôvodnil tým, že márnym plynutím času boli reálne ohrozené jeho legitímne očakávania, že správnym postupom súdu dôjde k zámene súdneho exekútora, čo bude viesť k efektívnemu a účinnému vymoženiu jeho pohľadávky. Žalobca tvrdil, že nesprávny úradný postup exekučného súdu vystavil oprávnené záujmy žalobcu rizikám, a to riziku zániku povinného, rizika zmarenia účelu konania pre stratu kontaktu s povinným a riziku insolvenencie povinného. Za vnútorné zásahy do spoločnosti, za ovplyvňovania podnikateľského plánovania a rozhodovania, za porušenia jeho práv a stratu legitímnych očakávaní, že v zákonom čase nastane stav predpokladaný zákonom, za stratu dôvery v právo a v spravodlivé riešenie veci ako aj za vyvolanie rizík ohrozujúcich konečné vymoženie pohľadávky si žalobca uplatnil nárok na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch, ktorú zo základu 663,88 eur na rok vyčíslil sumou vo výške 497,88 eur, resp. 331,92 eur, resp. 331,92 eur.

Rovnako ako pri vzniku škody je poškodený povinný nielen tvrdiť, ale aj preukázať vznik nemajetkovej ujmy, resp. uviesť skutočnosti, na ktorých základe bude možné podľa zákonom určených kritérií posúdiť vznik a rozsah ujmy. Pokiaľ žalobca v danom prípade tvrdí, že zmenu exekútora navrhol v exekučných konaniach, ktoré začali pred vyše štyrmi až siedmimi rokmi pred doručení návrhu na zmenu exekútora, doba, ktorá uplynula od doručenia uvedeného návrhu na zmenu súdneho exekútora do vydanie uznesenia o zmene súdneho exekútora, nemohla nijako negatívne zasiahnuť žalobcu, nemohla v ňom vyvolať neistotu ako morálnu ujmu, nemohla ovplyvniť jeho plánovanie a rozhodovanie, nemohlo vyvolať ani riziko ohrozujúce konečné vymoženie pohľadávky, keďže v každej z uvedených exekučných vecí boli exekúcie začaté poverením pôvodných exekútorov, ktorí podľa vyúčtovania trov exekúcie vydali v každej z uvedených exekučných vecí upovedomenia o začatí exekúcie a žiadosťami o súčinnosť zisťovali majetok povinných. Vo veci sp. zn. 9Er/529/2005 a sp. zn. 9Er/51/2004 pôvodní súdni exekútori vydali aj exekučné príkazy, navyše vo veci sp. zn. 9Er/51/2004 pôvodný súdny exekútor vymáhanú pohľadávku čiastočne vymohol. Žalobca v konaní nepreukázal, že skoršie rozhodnutie exekučného súdu o zmene súdneho exekútora by viedlo k efektívnemu a účinnému vymoženiu jeho pohľadávky, nepreukázal solventnosť svojich dlžníkov ako povinných v dobe do rozhodnutia súdu o návrhu na zmenu súdneho exekútora. Aj pre prípadný stav neistoty účastníka neprímerane dlhého konania je tento povinný tvrdením rozhodujúcich skutočností dostatočne vysvetliť motiváciu k uplatneniu nároku na peňažnú náhradu nemajetkovej ujmy, ktorá má slúžiť ku kompenzácii stavu neistoty, do ktorej by bol poškodený v dôsledku neprímeranej dĺžky konania uvedený. Žalobca v danom prípade nepreukázal tvrdené následky, keď nepreukázal vznik nemajetkovej ujmy, ako objektívne zistiteľného stavu, ktorého existencia musí byť preukázaná nad všetky pochybnosti a ani jej závažnosť a okolnosti vzniku tvrdenej ujmy, a tak neuniesol dôkazné bremeno ani o tejto časti návrhu.

S poukazom na všetky uvedené závery súdu a ich vzájomné súvislosti, žalobcovi nevznikol ani nárok na náhradu škody podľa § 9 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z a ani nárok na náhradu nemajetkovej ujmy

v peniazoch v zmysle § 17 ods. 2 citovaného zákona. Súd preto nepovažoval za hospodárne vykonať vo veci dôkaz oboznámením sa s obsahom a rozsahom žiadostí žalobcu o predbežné prerokovanie návrhu, ktorú Ministerstvu spravodlivosti SR, ako ústrednému orgánu konajúcemu v mene štátu, doručil žalobca dňa 30.5.2012 pod číslami 1047, 5879 a 5869. Súd návrh žalobcu v celom rozsahu zamietol ako nedôvodný.

Rozhodnutie o trovách konania sa zakladá na ustanovení § 142 ods. 1 O.s.p., v zmysle ktorého súd náhradu trov konania prizná úspešnému účastníkovi proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal. V danom prípade bola úspešným účastníkom žalovaná, ktorá si v lehote určenej v § 151 ods. 1 O.s.p. nevyčísliła žiadne trovy konania a ani zo spisu nevyplýva, že by jej nejaké trovy konania vznikli, a tak jej súd náhradu trov konania nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia cestou tunajšieho súdu - Okresný súd Komárno, Pohraničná č. 6, Komárno - na Krajský súd v Nitre.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods.3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.